

Echa Historii – Janów

LEGITYMACJA

Województwo Lubelskie
Urząd Wojewódzki w Lublinie
14-20...
Legitymacja
PŁAK STEFAN
14 LUTEGO 1946

Legitymacja
PŁAK STEFAN
14 LUTEGO 1946

STANOWISKO WŁAŚCICIELA

Zawiadzenie

Solak Stefan

Słowo wstępne

Jednym z najpiękniejszych zakątków Polski jest obszar Jury Krakowsko-Częstochowskiej. Malowniczy krajobraz, ruiny średniowiecznych warowni oraz nieskażona przyroda sprawiają, że jurajskie tereny każdego roku przyciągają bardzo wielu turystów. Nie zapominajmy jednak o tym, że Jura to także żyjący tu ludzie. W niniejszej publikacji chcieliśmy zwrócić szczególną uwagę na postacie, których życie i działalność związane były z obszarem dziewięciu gmin położonych w północnej części Jury. Na przestrzeni wielu stuleci, aż do czasów nam najbliższych w gminach: Janów, Koziegłowy, Lelów, Niegowa, Mstów, Olsztyn, Poczesna, Poraj oraz Żarki żyli ludzie, których życiorysy stanowią piękną kartę, ukazującą codzienną pracę na rzecz swojej Małej Ojczyzny. Dzięki biogramom zebranych i opracowanych przez lokalnych miłośników historii, ukazane zostały losy osób, których postawa życiowa może stanowić wzorzec dla młodego pokolenia Polaków. Poznanie tych życiorysów umożliwi lepsze zrozumienie dziejów północnej części Jury i uświadomi jak ważne dla lokalnej społeczności są wybory podejmowane przez osoby mające wyraźnie określone życiowe cele i pasje.

Publikacja, którą czytelnik trzyma w ręku powstała jako jedno z wielu działań Stowarzyszenia Partnerstwo Północnej Jury (PPJ) z siedzibą w Złotym Potoku. PPJ jako organizacja pozarządowa dba o zrównoważony rozwój obszarów wiejskich, wspiera lokalne inicjatywy i promuje różnorakie formy obywatelskiej aktywności. Niniejsze wydawnictwo jest tego najlepszym przykładem. Mamy nadzieję, że „Echa historii” spotkają się z życzliwym przyjęciem przez czytelników i będą początkiem wspólnego odkrywania bogatej historii Północnej Jury.

Redakcja

Opracowanie:

Justyna Siemion

Stefan Solak

żołierz 2 Korpusu Polskiego

Stefan, Antoni Solak, urodził się 5 lutego 1915 roku w miejscowości Żuraw, gmina Potok Złoty. Syn Antoniego i Stanisławy Lampa. W roku 1932 ukończył 7 klas Szkoły Powszechnej w Janowie. 7 maja 1937 r. został powołany do czynnej służby wojskowej w Gdyni, wcielony do 2 Batalionu Morskiego z przydziałem do 1 kompanii strzeleckiej. Po przeszkoleniu rekruckim został przeniesiony do szkoły podoficerskiej sanitarnej w Toruniu, którą ukończył w stopniu starszego strzelca – sanitariusza. Następnie został przydzielony do szpitala specjalistycznego wojskowego skórno – wenerycznego w Toruniu, w którym przez 4 miesiące pełnił funkcję sanitariusza. 15 września 1938r. przeniesiony do rezerwy, powrócił do Żurawia.

W skutek działań prowadzonych przez III Rzeszę, zmierzających do wszczęcia konfliktu zbrojnego z Polską, marszałek Edward Rydz – Śmigły w dniu 23 sierpnia 1939 r. zarządził częściową mobilizację alarmową, na podstawie której 24 VII 1939r. Stefan Solak został zmobilizowany do 7 Dywizji Piechoty (DP), dowodzonej przez gen. bryg. Janusza Gąsiorowskiego, sztab której mieścił się w Częstochowie. 7 DP tworzyły między innymi:

- 25 pułk piechoty Piotrków, d-ca pułku płk dypl. Adam Świtalski;
- 27 pułk piechoty Częstochowa, d-ca pułku ppłk Bronisław Panek;
- 74 Górnośląski pułk piechoty Lubliniec, d-ca płk Wacław Wilniewicz;
- 7 pułk artylerii lekkiej Częstochowa, d-ca pułku płk Mieczysław Hubert.

Nie zachowane dokumenty wojskowe w tym między innymi przydział mobilizacyjny oraz książeczka wojskowa z 1939 r., nie pozwalają stwierdzić przydziału do wyżej wspomnianych formacji 7 DP. Z chwilą wybuchu wojny zadanie 7 DP koncentrowało się na walkach obronnych Częstochowy oraz pasa obronnego wokół miasta. W dniu 2 IX wobec groźby całkowitego otoczenia przez wroga, 7 DP w nocy została wycofana i nad ranem 3 IX zajęła nową przejściową pozycję opóźniającą w rejonie na zachód i północny zachód od miejscowości Janów. W godzinach 7.00-8.00 gen. J. Gąsiorowski otrzymał pisemną instrukcję gen. Z. Piaseckiego, dowódcy Krakowskiej Brygady Kawalerii (KBK), która miała współdziałać z 7 DP. Na podstawie instrukcji 7 DP miała się wycofywać dalej w rejon na północ od Pradeł i zachód od Szczekocin. Wykonanie rozkazu dotyczące dalszego ruchu dywizji zostało przerwane około godz. 9.00 przez niemieckie natarcie 10 armii gen. Walthera von

Reichenaua prowadzone od strony Żarek, Lelowa i Częstochowy. W rezultacie 7 DP została rozbita na trzy części i pozbawiona łączności. W zaciętych walkach do końca dnia 7 DP została zniszczona. 4 IX w okolicach gajówki Bogdaniec dostał się do niewoli sztab 7 DP wraz z gen. J. Gąsiorowskim.

Część 7 DP między innymi fragmenty: 25, 27 i 74 pułku piechoty, kawalerii dywizyjnej, oraz batalionu Obrony Narodowej „Kłobuck” skierowały się w kierunku Gór Świętokrzyskich. Liczne tabory dywizyjne udały się w kierunku Sandomierza. Wśród przebijających się żołnierzy znalazł się również Stefan Solak. Marszruta odwrotu przebiegała w kierunku Kielc i dalej na Sandomierz, gdzie na mocy rozkazu marszałka Edwarda Rydza – Śmigłego z dnia 4 IX 1939 r. utworzono Armię Lublin, zadaniem której była obrona na odcinku środkowej Wisły, od Góry Kalwarii po Sandomierz. Za linią obrony miała przebiegać mobilizacja, koncentracja oraz reorganizacja jednostek polskich.

Po nieudanej koncentracji Stefan Solak dotarł do Kowla, skąd po 17 IX 1939 r. postanowił na własną rękę wrócić do Częstochowy. Dotarł do miejscowości Rejowiec pod Lublinem, gdzie dnia 29 IX 1939 r. wraz z innymi polskimi żołnierzami został internowany przez Armię Czerwoną. Skierowany do obozu w miejscowości Olesko (pow. Złoczów, woj. tarnopolskie), pracował przy budowie drogi. Wiosną 1940r. został skierowany do obozu najpierw w Angielówce (pow. Złoczów, woj. tarnopolskie), następnie do obozu w Wyroczku (pow. Przemyśl, woj. lwowskie) i do obozu dla jeńców polskich w Mościskach (woj. lwowskie). Po agresji Niemiec na ZSRR, 22 VI 1941 roku, został osadzony w Starobielsku (Ukraińska SRR).

Armia Polska (AP) została utworzona na mocy umów z dnia 30 VII i 14 VIII 1941 r. zawartych przez polski rząd emigracyjny z rządem ZSRR. Dowódcą AP w ZSRR mianowano gen. Władysława Andersa (11 VIII 1941). Na podstawie rozkazu nr 1 gen. Andersa, AP miała powstać z żołnierzy internowanych w 1939r. oraz poborowych obywateli polskich przebywających w ZSRR. Na miejsce formowania wyznaczono okręg orenburski. Dowództwo AP w ZSRR – w Buzułuku; 5 DP w Tatiszczewie; 6 DP w Tockoje, ośrodek organizacyjny armii, jako załączek 7 DP, w Tockoje.

Stefan Solak wstąpił do AP w ZSRR 15 VI 1942r. i otrzymał przydział do 18 pułku piechoty (pp), 6 Lwowskiej Dywizji Piechoty (LDP), utworzonej 11 IX 1941 r., w skład której wchodziły następujące formacje: 16, 17 i 18 pułk piechoty, 6 pułk artylerii lekkiej (pal), 6 dywizjon artylerii przeciwlotniczej (daplot), 6 dywizjon kawalerii dywizyjnej, 6 batalion pancerny, 6 batalion saperów, 6 batalion łączności, 6 batalion sanitarny i 16 kolumna samochodowa. Dowództwo 6 LDP objął gen. Michał Tokarzewski – Karaszewicz.

W efekcie przebazowania 6 LDP została rozmieszczona na terenie Uzbekistanu w następujących miejscowościach: Szachrziabs, Kitab, Jakkobag, Czirikiczi.

W ramach ostatecznej ewakuacji jednostek polskich, 6 LDP wyruszyła z Szachriziaba przez Pahlevi (Iran) do Iraku. Transport wojska z Pahlevi do Iraku miał miejsce od 10 VIII do 8 IX 1942r. 6 LDP, której żołnierzem był Stefan Solak została rozlokowana w Khameqinie. Na początku 1943 roku wraz z formacjami 6 LDP stacjonowała w Qizil Ribat. Następnie w ośrodku szkoleniowym w Kirkuku odbył szkolenie kierowców.

W marcu 1943 r. przeprowadzono kolejną reorganizację Armii Polskiej na Wschodzie, w ramach której rozwiązano 5 i 6 DP, a jej oddziały utworzyły odpowiednio 5 Wileńską Brygadę Piechoty (WBP) – dowódca płk Wincenty Kurek, oraz 6 Lwowską Brygadę Piechoty (LBP) – dowódca płk dypl. Witold Nowina – Sawicki. 18 pp, w którym służył Stefan Solak, był dowodzony przez ppłk dypl. Ludwika Domonia, wchodził w skład 6 LBP. Obie brygady wraz z jednostkami dywizyjnymi utworzyły 5 Kresową Dywizję Piechoty (KDP) – na czele z gen. Nikodemem Sulik – Sarnowskim, która w lipcu 1943 roku weszła w skład 2 Korpusu Polskiego (KP) dowodzonego przez gen. Władysława Andersa.

Na przełomie sierpnia i września przegrupowano 5 KDP do Palestyny. Stefan Solak został przeniesiony 10 IX 1943r. do 18 batalionu piechoty, gdzie przeszedł jedno-miesięczne szkolenie górskie. 15 XII 1943 r. razem z Dywizją został przeniesiony do Egiptu, by ostatecznie 10 III 1944r. dotrzeć do Włoch, gdzie walczył w 5 KDP, pod dowództwem gen. Nikodema Sulik – Sarnowskiego.

24 marca 1944 roku w sztabie dowództwa w 2 KP w Vinchiaturu dowódca 8 Armii Brytyjskiej – gen. Olivier Lesse, przedstawił plan udziału 2 KP w ofensywie na Rzym, zadaniem którego było przełamanie niemieckiej linii obrony – Linii Gustawa, z najsilniejszym punktem obrony - wzgórzem Monte Cassino. W ramach przygotowań do walki w kwietniu 1944 roku jednostki piechoty 2 KP przechodziły miesięczne szkolenie w walce górskiej i szturmowej.

Zadanie dla 2 Korpusu w natarciu na niemiecką linię obrony zostało podzielone na 2 fazy:

1faza - odizolować rejon wzgórza klasztoru Monte Cassino od północy i północnego zachodu. Uzyskać panowanie nad drogą nr 6 oraz nawiązać łączność z 13 korpusem Brytyjskim, następnie zdobyć klasztor.

2 faza – nawiązać styczność z linią Hitlera na północ od drogi nr 6 i przeprowadzić działania zmierzające do obejścia jej od północy.

Wyznaczony odcinek w masywie Monte Cassino – Monte Cairo polskie oddziały obsadziły 24-27 kwietnia. 30 V 1944r. Dowódca 2 KP wydał ostateczną decyzję dotyczącą natarcia na niemieckie linie obronne. 5 KDP otrzymała zadanie: opanować grzbiet San Angelo – wzgórza 575, 505, 452 oraz 447, na którym niezwłocznie należało zorganizować obronę i możliwość działania ogniem na dolinę rzeki Liri.

W ramach organizacji 2 KP do natarcia, 5 WBP – dowódca płk Wincenty Kurek – została wzmocniona 18 batalionem z 6 LBP, w którym służył Stefan Solak.

W nocy z 11/12 V 1944 rozpoczęło się pierwsze natarcie na Monte Cassino. Natarcie 2 KP rozpoczęło się 12 V o godz. 1.30.

5 WBP rozpoczęła natarcie 13 i 15 batalionem na wzgórze Widmo. W trakcie kilkugodzinnych walk przy 20% startach w ludziach bataliony osiągnęły cel, jednak pod naporem wroga musiały się wycofać z zajętych pozycji.

W tym czasie 18 lwowski batalion piechoty, przeznaczony do drugiego rzutu, znajdował się w rejonie wyczekiwania będącym pod dużym ostrzałem wroga. Około godz. 2.00 po uzyskaniu zgody dowódcy 5 brygady, 18 batalion przeniósł się na linię obrony 14 batalionu, tym samym zbliżył się do rejonu walk. Wobec braku łączności, dowódca 18 lwowskiego batalionu piechoty podjął decyzję o przesunięciu jednostki na „Widmo”, w miejsce 15 batalionu. Decyzja ta spowodowała zagęszczenie oraz większe straty wśród polskich żołnierzy (według planu Widmo miało być już zdobyte a bataliony 13 i 15 miały prowadzić natarcie na kolejne cele). W południe 12 V rozpoczęło się niemieckie kontrnatarcie na Widmo, w skutek którego 18 batalion poniósł ogromne straty i decyzją dowódcy batalionu Ludwika Domonia wycofał się na pozycję obronną Żbik – 14 batalion. O zmierzchu 18 batalion wraz z oddziałami 15 batalionu zostały zluźnione przez 16 batalion odwodowy.

W ciągu 20 godzin walki straty 18 lwowskiego batalionu piechoty wyniosły: w stosunku do stanu bojowego 70 % oficerów oraz 30 % szeregowych. Wobec takich strat batalion był niezdolny do dalszej walki, został skierowany do Viticuso w celu reorganizacji. Pierwsze natarcie na Monte Cassino zakończyło się klęską.

Drugie natarcie na Monte Cassino rozpoczęło się 17 V zgodnie z rozkazem dla 2 KP z dnia 14 V. Zadanie dla 5 KDP: opanować i zorganizować obronę na grzbiecie Widmo, następnie rozpoznać i opanować San Angelo i zorganizować obronę, natrzeć na wzgórze 575. W drugim natarciu 18 batalion pozostał w odwodzie, w późniejszym przebiegu walk została przeznaczona do natarcia tylko jedna kompania 18 batalionu lwowskiego.

W nocy z 17/18 dowództwo niemieckie rozkazało wycofanie dywizji spadochronowej z pozycji Gustawa na linię Hitlera. 18 maja rozpoczęło się zwycięskie natarcie żołnierzy 2KP na masyw Monte Cassino. Dalszy szlak bojowy Stefana Solaka wraz z 5KDP prowadził przez: Ankonę (15 VI – 24 VII), wzdłuż wybrzeża adriatyckiego (1 – 18 VII), Apenin Północny (Toskański), dolinę rzeki Rabbi, rzekę Senio (2 I – 8 IV 1945) do bitwy o Bolonię (9 – 21 IV 1945r.). Bitwa o Bolonię była ostatnią bitwą, w której brał udział Stefan Solak.

W maju 1946r. rząd Zjednoczonego Królestwa podjął decyzję o demobilizacji Polskich Sił Zbrojnych (PSZ), i sprowadzeniu 2 KP do Anglii oraz utworzeniu Polskiego

Korpusu Przynsposobienia i Rozmieszczenia (PKPR) pod komendą brytyjską, który miał ułatwić kombatantom przejście do cywilnego życia na obczyźnie. Na tej podstawie 5 KDP została przewieziona do Wielkiej Brytanii.

Część żołnierzy 2 KP zostało we Włoszech, w okręgu Marche, gdzie u boku gen. W. Andersa powstała „Mała Polska”. Utworzono obozy dla cywilów, zorganizowano szkolnictwo oraz kursy zawodowe. Polacy mieli możliwość uczęszczania na włoskie uniwersytety. 2 KP stał się ośrodkiem, do którego przybywali Polacy z całej Europy.

Stefan Solak do Wielkiej Brytanii dotarł dopiero 25 IV 1947 roku, gdzie został oddany do dyspozycji władz brytyjskich. 8 V 1947 roku został skreślony ze stanu ewidencji PSZ poza krajem. 27 X 1947 roku powrócił do Polski i 18 XI 1947r. został zdemobilizowany.

Powrócił do rodzinnego Żurawia do żony i córki. Pracował w gospodarstwie rolnym.

Zmarł w Żurawiu 4 marca 2010 roku.

Przebieg kampanii włoskiej został odzwierciedlony w odznakach i odznaczeniach PSZ na Zachodzie:

Odnazka Pamiątkowa 18go Batalionu Strzelców, nadana dnia 21.VI.1943r.
Odnazka Pamiątkowa 6 Dywizji Lwów, nadana dnia 11.XI 1943r.
Krzyż Pamiątkowy Monte Cassino, nadany dnia 9 marca 1945 r.
„Odnazka za rany” z jedną gwiazdką, nadana 8 września 1945r.
Gwiazda za Wojnę 1939 – 1945 nadana 16 III 1946 r.
Odnazka Kierowcy Wzorowego klasy drugiej, nadana dnia 20 maja 1946 r.
Odnazka Pamiątkowa 5 Kresowej Dywizji Piechoty nadana z dnia 20 IX 1946r.
Odnazka Pamiątkowa 2 Korpusu, nadana dnia 22 IV 1947 r.

Udział w wojnie 1939-1945 został odzwierciedlony w odznakach i odznaczeniach PRL:

Medal Zwycięstwa i Wolności 1945, nadany 14 grudnia 1973r.
Srebrny Krzyż Zasługi, nadany 22 sierpnia 1975r.
Krzyż Kawalerski Odrodzenia Polski, nadany 17 marca 1982r.
Medal „za udział w wojnie obronnej”, nadany 27 października 1982r.
Krzyż Czynu Bojowego Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie, nadany 9 maja 1990r.

Bibliografia:

Źródła:

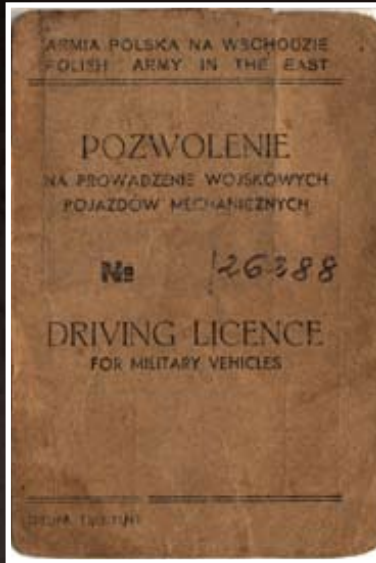
1. Archiwum rodziny Solaków z Żurawia.
2. Stefan Solak, *Wspomnienia*, rękopis.
3. Korad, Andersowiec, *Echo Janowa*, 2/01, Janów, 2001, s.2 [na podstawie wywiadu].

Opracowania:

1. Anders Wł. *Bez ostatniego rozdziału: wspomnienia z lat 1939-1946*, Londyn 1949.
2. Biegański Witold, *Polskie Siły Zbrojne na Zachodzie 1939 – 1945*, Warszawa 1990.
3. Dolata Bolesław, Jurga Tadeusz, *Walki zbrojne z ziemiach polskich 1939-1945*, Warszawa 1977.
4. Jurga Tadeusz, *Wrzesień 1939*, Warszawa 1969.

5. Campana Giuseppe; Region Marche [et all], *2 Korpus Polski w regionie Marche: 1944-1946: wystawa fotograficzna ze zbiorów archiwum Instytutu Polskiego i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie* [2005].
6. *Polskie Siły Zbrojne w drugiej wojnie światowej / Komisja Historyczna Polskiego Sztabu Głównego w Londynie. T. 1, Kampania wrześniowa 1939. Cz. 2, Przebieg działań od 1 do 8 września*, Wyd. 2. Londyn : Instytut Historyczny im. gen. Sikorskiego, 1986.
7. Red. Tadeusz Panecki, *2 Korpus polski w bitwie o Monte Cassino z perspektywy półwiecza*, Warszawa 1994.
8. *Ludwik Domoń [dowódca 18 batalionu pułku piechoty] w Monte Cassino Ankona Bolonia 1944-2004. Żołnierze 2 korpusu Polskiego we Włoszech*, pod red. Witolda Zdanowicza, Katowice – Warszawa 2004.
9. Oberlitner Stefan, *Polskie ordery odznaczenia i niektóre wyróżnienia zaszczytne 1705 – 1990, T.1*, Zielona Góra 1992.
10. Oberlitner Stefan, *Polskie ordery odznaczenia i niektóre wyróżnienia zaszczytne 1705 – 1990, T.2*, Zielona Góra 1999.
11. Piątkowski Henryk, *Bitwa o Monte Cassino*, Rzym 1945.
12. Sawicki Zdzisław, Wielechowski Adam, *Dokumenty i odznaki Wojska Polskiego 1918-1945: legitymacje, dyplomy: katalog zbioru falerystycznego: wojsko polskie 1918-1939: Polskie Siły Zbrojne na Zachodzie*, Warszawa 2008.
13. Steblik Władysław, *Armia Kraków 1939*, wyd. 2. Warszawa 1982.
14. Wańkowicz Melchior, *Bitwa o Monte Cassino*, Warszawa 1992.
15. Żaroń Piotr, *Armia Polska w ZSRR, na Bliskim i Środkowym Wschodzie*, Warszawa 1981.

Curriculum Vitae Militaris w dokumentach :

Pozwolenie Stefana Solaka na prowadzenie wojskowych pojazdów mechanicznych, wystawione 29 IV 1943r. przez Dowództwo Armii Polskiej na Wschodzie

Pozwolenie tymczasowe Stefana Solaka na prowadzenie wojskowych pojazdów mechanicznych, wydane 5 V 1943r. przez Dowództwo 6 Lwowskiej Brygady Piechoty

No. 420

Stopień *st. strz.*
 Nazwisko *Solak*
 Imię *Stefan*
 Przydział służbowy
18 B.S.

MA PRAWO NOSZENIA
 ODZNAKI PAMIĄTKOWEJ
18 go Bat. Strzel.
 Dowódca.

M. p. dnia *21. VI. 1943r.*

Legitymacja Stefana Solaka upoważniająca do noszenia Odznaki Pamiątkowej 18 Batalionu Strzelców, wystawiona 21.VI.1943r. przez Dowództwo 18 Batalionu Strzelców

No. 7934

Stopień *st. strz.*
 Nazwisko *Solak*
 Imię *Stefan*
 Przydział służbowy = 6 D. P.
18 L. B.S.

M. p. dnia *11. XI. 1943r.*

ODZNAKI PAMIĄTKOWEJ
 6 DYWIZJI LWÓW
 6 GW. P. & LWOWSKIEJ
 BRYG. PIECH.

M. p. dnia *11. XI. 1943r.*

Legitymacja Stefana Solaka upoważniająca do noszenia Odznaki Pamiątkowej 6 Dywizji Lwowskiej, wystawiona 11.XI.1943r. przez Dowództwo 6 Lwowskiej Brygady Piechoty.

LEGITYMACJA
 Nr. *19795*
 upoważniająca do noszenia
**KRZYŻA PAMIĄTKOWEGO
 MONTE CASSINO**
 wydana na podstawie
 Dekretu Naczelnego Wodza
 L. dz. 3504/Pers. 44
 z dnia 26 Lipca 1944

Rozkazem Dtwa *5. J. D. P.*
 Nr. *18* z dnia *22. VII. 1945*
 został nadany *st. strz.*
Solak Stefan
18. Lw. Bata. Strzel.

**KRZYŻ PAMIĄTKOWY
 MONTE CASSINO**
 Nr. *19795*
 W polu dnia *9 marca 1945*
18 L. B. S.
 pieczęć
 FLORKOWSKI
 PPLK

Legitymacja Stefana Solaka upoważniająca do noszenia Krzyża Pamiątkowego Monte Cassino, wystawiona 9 III 1945r. przez Dowództwo 18 Lwowskiego Batalionu Strzelców

Dowództwo *5. Kres. Dyw. Siech*
 Data *25. Czerwiec 1945r.*

Legitymacja
St. Strz. SOLAK

Oddział *18. Lw. B. Szerep. Stefan*

jest uprawniony do noszenia
"ODZNAKI ZA RANY"

jedna gwiazda
Na

Opole
5. Kres. Dyw. Siech
Prusznica

DOWÓDCA DYWIZJI 1945
Uly
SULIK Podp. dowódcy
BET. BRYG.

(pieczęć)
 P.S.S./B/17000/12M/7-45

Legitymacja Stefana Solaka upoważniająca do noszenia Odznaki za Rany, wystawiona 8 IX 1945r. przez Dowództwo 5 Kresowej Dywizji Piechoty, wydane 5 V 1943r. przez Dowództwo 6 Lwowskiej Brygady Piechoty

18 LWOWSKI BAON STRZELCOW

LEGITYMACJA Nr. 14/LI

Na podstawie Rozkazu Dowództwa 2 Korpusu
pkt.161 z dnia 15 marca 1946 r.:

st.strzel. SOLAK Stefan
jest upoważniony do noszenia

ODZNAKI KIEROWCY WZOROWEGO

klasy drugiej...

nadanej rozkazem Dowództwa 18 Lwowskiego B

Nr. 114 .... z dnia 20 maja ..... 1947 r.

Dowódca B
Flor
Florkowski

Legitymacja Stefana Solaka upoważniająca do noszenia Odznaki Kierowcy Wzorowego klasy drugiej, wystawiona 20 V 1947 r. przez Dowództwo 18 Lwowskiego Batalionu Strzelców.

<p>LEGITYMACJA</p> <p>Nr 19215.</p> <p>upoważniająca do noszenia</p> <p>ODZNAKI PAMIĄTKOWEJ</p> <p>5 KDP</p>	<p>ROZKAZEM DOWÓDZTWA</p> <p>5 KRESOWEJ DWIZJI PIECHOTY</p> <p>Nr 52 z dnia 20.IX.1946</p> <p>została nadana <u>st.strz.</u></p> <p>SOLAK Stefan</p> <p>(nazwisko i imię)</p> <p>18 LWOWSKI BACON STRZELCOW</p> <p>(oddział)</p> <p>ODZNAKA PAMIĄTKOWA</p> <p>5 KDP</p> <p>DOWÓDCA</p> <p>KRESOWEJ DWIZJI PIECHOTY</p> <p><i>Sulik</i></p> <p>SULIK NIKODEM</p> <p>CEN. BRYG.</p>
	

Legitymacja Stefana Solaka upoważniająca do noszenia Odznaki Pamiątkowej 5 KDP, wystawiona 20 IX 1946r. przez Dowództwo 5 Kresowej Dywizji Piechoty.

<p>ODRZUCAMY WSZYSTKO CO NAS DZIELI</p> <p>DLA UPAMIĘTNIENIA WSPÓLNYCH PRZEŻYCI W ZSSR, IRAKU, PALESTYNE, EGIPTCIE ORAZ W WALKACH WE WŁOSZACH, DLA UZEMNIERZENIA PRZYNALEŻNOŚCI ŻOŁNIERSKIEJ DO 2 KORPUSU ZARÓWNO W OBECNEJ OBROŃCE JAK I W PRZYSZŁOŚCI ORAZ CELEM PODKREŚLENIA I WZMOCNIENIA WZAJEMNEJ WIĘZI USTANAWIAM</p> <p>ODZNAKĘ PAMIĄTKOWĄ 2 KORPUSU</p> <p>DOWÓDCA 2 KORPUSU</p> <p><i>Władysław Anders</i></p> <p>WŁADYSŁAW ANDERS</p> <p>(Miejsce Odznaki Pamiątkowej) 2 Korpus, pol. L. 104, C. Północna, Szkoła Harcerska 2 Korpusu, tel. 20090 - czajka, pod. 408 - i Ga. 24. IX. 1947 r.)</p> <p>PRZYJMIJMY WSZYSTKO CO NAS ŁĄCZY</p>	<p>LEGITYMACJA</p> <p>ODZNAKI PAMIĄTKOWEJ 2 KORPUSU</p> <p>NR 010176</p> <p>NAZWISKO SOLAK</p> <p>IMIĘ Stefan</p> <p>STOPNIEN starszy strzelec</p> <p>ODDZIAŁ 18 Lwowski BACON Strz.</p> <p>JEST UPWAŻNIENY DO NOSZENIA ODZNAKI 2 KORPUSU NA PODSTAWIE ROZKAZU</p> <p>Doy 18 Lwów. Baconu Strzelców</p> <p>NR 25 z DNIA 31 marca 47</p> <p>22. IV. 47.</p> <p><i>Kontrowicz</i></p> <p>PROW. BRYGADY 200003221</p>
	

Legitymacja Stefana Solaka upoważniająca do noszenia Odznaki Pamiątkowej 2 Korpusu, wystawiona 31 III 1947r. przez Dowództwo 18 Lwowskiego Batalionu Strzelców.

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Ministerstwo Administracji
Państwowy Urząd Repatriacyjny

Punkt Przyjęcia

Gdańsk - Północ

Wzór Nr. 3

(dla mężczyzn w wieku od lat
16 do 50)

Zaświadczenie Nr. 878387 o Antoniu

Zaswiadcza się niniejszym, że obywatel Jan Solak Stefan
(nazwisko, imię, imię ojca)
4. 2. 1915. Lwów p. Łyczakowski.

przybył do Polski z terytorium Austrii

i dnia 27. 10.

1947 r. zarejestrował się na Punkcie

Przyjęcia w Gdańsku

Obecnie udaje się do Lwowa

Łyczakowski

Na podstawie zarządzenia Rady Ministrów z dnia 10. 10. 1947.
ob. Solak Stefan ma pierwszeństwo i prawo
jednorazowego bezpłatnego przejazdu wszelkimi środkami lokomocji do

Ustętu

Władze Państwowe i Samorządowi są proszone o udzielenie jaknajdalej
idącej pomocy okazielowi niniejszego.

U W A G A:

1. Okaziciel niniejszego zaświadczenia obowiązany jest zameldować się Milicji Obywatelskiej w terminie do 14 dni od daty wystawienia zaświadczenia i do 3 dni po przybyciu na miejsce zamieszkania.
2. Po upływie terminu ważności, zaświadczenie winno być wymienione w miejscu stałego pobytu - na dowód tożsamości.

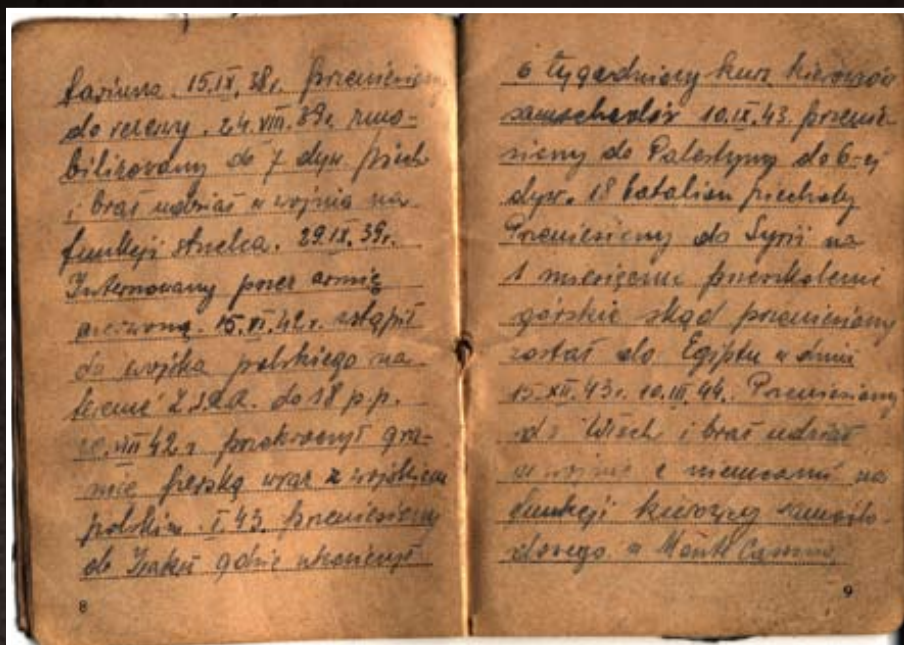
Kierownik Punktu Przyjęcia

Wydano 46 r.

Ważne do dnia 31. 12. 1947.

300.000 - XII. 45. - Druk. Min. Bezp. Publ. w Łodzi

Zaświadczenie repatriacyjne wystawione 27 X 1947r.

Przebieg służby wojskowej zawarty w książeczce wojskowej Stefana Solaka wystawionej 14 XII 1949r. przez RKU w Częstochowie

W skład cyklu „ECHA HISTORII”
wchodzi opracowania:

Echa Historii - Janów •
Echa Historii - Koziegłowy •
Echa Historii - Lelów •
Echa Historii - Mstów •
Echa Historii - Niegowa •
Echa Historii - Olsztyn •
Echa Historii - Poraj •
Echa Historii - Przyrów •
Echa Historii - Żarki •

Wydawca: Stowarzyszenie Partnerstwo Północnej Jury,
Złoty Potok ul. Kościuszki 7 www.jura-ppj.pl

Autor opracowania: Siemion Justyna

Zespół Redakcyjny:
Lelowskie Towarzystwo Historyczno-Kulturalne:
Nowak Marian
Bryła Zbigniew
Skrzypczyk Mirosław
oraz
Palarz Halina

Opracowanie graficzne: Piotr Napora www.endizajn.com

Skład, przygotowanie do druku i druk:
Drukarnia Złoty Potok, ul. Kościuszki 90, tel. 502 773 760

Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich Europa inwestująca w obszary wiejskie
 Publikacja opracowana przez Stowarzyszenie Partnerstwo Północnej Jury
 Publikacja współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach osi 4-LEADER
 Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013
 Instytucja Zarządzająca Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013
 Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi